U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **O. S.**, zastoupeného JUDr. Olgou Kramárovou, advokátkou se sídlem v Praze 5, Za Mototechnou 892, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2004, č. j. 59 Az 63/2004 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky JUDr. Olgy Kramárové, Praha 5, Za Mototechnou 892, **s e u r č u j e** částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2004, č. j. 59 Az 63/2004 - 24, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 3. 2004, č. j. OAM-577/VL-18-03-2004, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neměla zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 21. 12. 2004, č. j. 59 Az 63/2004 – 44, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce označil rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, uvedl v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je rozhodnutí napadáno a kdy mu bylo toto napadené rozhodnutí krajského soudu doručeno. Krajský soud stěžovatele rovněž poučil, že nebudou-li tyto nedostatky v uvedené lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 6. 1. 2005. Ve stanovené lhůtě stěžovatel prostřednictvím právního zástupce doplnil svoji kasační stížnost tak, že označil rozhodnutí, které napadá a uvedl, kdy mu bylo toto rozhodnutí doručeno. Dále uvedl, že rozsudek krajského soudu napadá pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, došlo tedy

k naplnění kasačních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a rovněž namítal nedostatek skutkových zjištění, a to ministerstvem i krajským soudem, čímž došlo k naplnění důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Pokud jde o konkrétní důvody kasační stížnosti v návaznosti na ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., ztotožnil se s důvody, které uvedl v písemném vyhotovení kasační stížnosti. V zemi původu je ohrožen na životě, jak vyplývá z provedeného dokazování před vydáním správního rozhodnutí, a stát není schopen ho ochránit. Stěžovatel se domnívá, že splňuje podmínky pro udělení azylu, resp. humanitárního azylu.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost obsahovat údaj o tom, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí napadá. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

Stěžovatel sice v kasační stížnosti výslovně uvedl, že ji podává z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky v předcházejícím řízení a z důvodu nedostatku skutkových zjištění, a to ministerstvem i krajským soudem, ale nijak nekonkretizoval, v čem tuto namítanou nezákonnost spatřuje. Jeho odkaz na původní písemné vyhotovení kasační stížnosti je zcela nelogický, protože právě původní kasační stížnosti měla vady, které ji činily neprojednatelnou a krajský soud z tohoto důvodu vyzval stěžovatele k jejich odstranění. Stěžovatel tak i v doplnění kasační stížnost pouze v obecné rovině namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu, aniž by ke svým tvrzením uvedl sebemenší konkrétní argumentaci. Bez bližší konkretizace však nelze stěžovatelem uvedené důvody podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

Skutečnost, že kasační stížnost ani po jejím doplnění podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání jejímu věcnému vyřízení, a proto Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, když nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanovena zástupcem advokátka a podle § 35 odst. 7 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokátky včetně hotových výdajů stát. Podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátce odměna za dva úkony právní služby 2 x 1000 Kč a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 2 x 75 Kč, celkem tedy 2150 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu